

1. Drogie panie ze swoimi dziećmi, wielobne Siostry Pasterzanki posługujące w Domu Samotnej Matki w Wiernej, czcigodni Księża i zaproszeni Goście! Oktawa Uroczystości Bożego Narodzenia to czas głębszego poznawania Bożej miłości jaka w nowonarodzonym Jezusie w Betlejem wchodzi w nasz ludzki świat w myśl przesłania Ewangelii św. Jana, gdzie czytamy: „Na świecie było [Słowo], a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi” (J 1, 10-12). A poznanie tej prawdy dokonuje się dzięki łasce wiary otrzymanej na chrzcie św., ubogaconej łaską innych sakramentów, modlitwą osobistą i dziełami miłosierdzia. Z kolei, my jako chrześcijanie, uczniowie i misjonarze Jezusa Chrystusa we wspólnocie wiary, jaką jest Kościół, mamy być tego świadkami. A najpiękniejszym i najbardziej przekonującym świadectwem jest to zbudowane na fundamencie miłości, której źródłem jest sam Bóg, który jest miłością (por. 1 J 4, 16). „Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (J 13, 35).

2. Skromnym, ale jakże rzeczywistym przykładem takiej miłości od wielu lat jest Dom Samotnej Matki w Wiernej, gdzie drzwi tego domu są zawsze otwarte. Jeśli byłoby inaczej to znaczyłoby to, że powtarza się historia niegościnności jak ta w Betlejem. A nawet można by mówić o nadejściu antychrysta, pana śmierci i nienawiści, który już w różnych miejscach i w różnych domach na polskiej ziemi ma swoje ulubione mieszkanie (por. 1 J 2, 18-21).

Na szczęście tam, gdzie z wiarą przyjmuje się Jezusa Chrystusa, Słowo, które stało się Ciałem, tam jest nadzieja życia, błogosławieństwa i prawdy. Z obecnością Jezusa Chrystusa obecna jest łaska, która jest silniejsza niż jakakolwiek pogarda czy historyczna niechęć do ludzkiego życia, zwłaszcza tego, którego oczekuję matki samotne, opuszczone lub zlekceważone (por. J 1, 1-18).

3. To miejsce świadczy, wręcz nas przekonuje, że nigdy nie należy tracić nadziei, ponieważ będąc w kochających rękach Ojca znajdziemy tę najlepszą drogę dla naszej przyszłości (por. *C'est la confiance*, 24). Dlatego z ufnością w tym radosnym czasie Bożego Narodzenia za psalmistą Pańskim powtarzajmy: „Śpiewajcie Panu pieśń nową, śpiewaj Panu, Ziemio cała, Śpiewajcie Panu, sławcie Jego imię, każdego dnia głoscie Jego zbawienie” (Ps 96, 1-12). Każdy Dom Samotnej Matki, to taki skromny skrawek ziemi nadziei gdzie cichną burze przemocy, niechęci i braku miłości do życia. Dlatego razem ze Świętą Rodziną z Nazaretu Jezusem Maryją i Józefem dziękujemy za wszelkie łaski dobra i miłości, nadziei i wolności.

Tą, która przyjęła „Życie” w imieniu wszystkich i ku pożytkowi wszystkich na całym świecie, była Maryja, Dziewica-Matka. Jest Ona osobiście związana z *Ewangelią życia*. Zgoda Maryi, wyrażone w momencie Zwiastowania i Jej macierzyństwo, znajdują się u samego źródła tajemnicy życia, które Chrystus przyniósł ludziom (por. Jan Paweł II, *Evangelium vitae*, 102). Bowiem On bardzo pragnie, abyśmy mieli życie i mieli je w obfitości (por. J 10, 10). Amen.